

Premia de Dalt, 11-9-95.
R2290

Bon amic Pujol; he rebut
les revues, l'letre i postal., i amb
la carta, em vaig quedar
molt parada, de que es proques
sin pensar que yo, encara que
discretissimament em quic
rava del seu silenci.

Això mai, amic Pujol,
es veu que hi ha dies, que no
se sab escriure, o transmetre
l'estat d'anima d'un hom
i es presta a equívocs.

Lo que sincerament desig
jo, es que els hagi probat
força l'insti. que hagin repro
sat (solre tot vostè) lo necessari
per tornar a emprendre la tre

que per vostè es ben feineja.

Yo, apesar de tota la feina
da que m'han donat aquest
insti. aquesta gent, em trobo
força millor. Es veu que yo,
no puc reprovar mai, i
que com mes emprentes m'ella
els meus nervis, son im
possibles d'estar-se quiets, re
dintar-m'hi a mi.

Com sigui que aviat ya
ens veurem a Barce, ya li
explicari de paraula totes
les nostres activitats. Records
ben afectuosos per tots vostres
a qui no puc oblidar mai, i
encara menys en aquests dies que
tots records tenen per mi.

Sempre ben affm

Antonio